പദ്മപുരാണമ്/ഖണ്ഡഃ 6 (ഉത്തരഖണ്ഡഃ)/ അധ്യായഃ 062

യുധിഷ്ഠിര ഉവാച -

ഭഗവഞ്ഛ്രോതുമിച്ഛാമി വ്രതാനാമുത്തമം വ്രതമ് .

സർവപാപഹരം വിഷ്ണോഃ ഫലദം വ്രതിനാം ച യത് 1.

പുരുഷോത്തമമാസസ്യ കഥാം ബ്രൂഹി ജനാർദന .

കോ വിധിഃ കിം ഫലം തസ്യ കോ ദേവസ്തത്ര പൂജ്യതേ 2.

അധിമാസേ ച സംപ്രാപ്തേ വ്രതം ബ്രൂഹി ജനാർദന .

കസ്യ ദാനസ്യ കിം പുണ്യം കിം കർത്തവ്യം നൃഭിഃ പ്രഭോ 3.

കഥം സ്നാനം ച കിം ജാപ്യം കഥം പൂജാവിധിഃ സ്മൃതഃ .

കിം ഭോജ്യമുത്തമം ചാന്നം മാസേഽസ്മിൻപുരുഷോത്തമേ 4.

ശ്രീകൃഷ്ണ ഉവാച-

കഥയിഷ്യാമി രാജേംദ്ര ഭവതഃ സ്നേഹകാരണാത് .

പുരുഷോത്തമമാസസ്യ മാഹാത്മ്യം പാപനാശനമ് 5.

അധിമാസേ തു സംപ്രാപ്തേ ഭവേദേകാദശീ തു യാ .

കമലാ നാമ സാ നാമ്നാ തിഥീനാമുത്തമാ തിഥിഃ 6.

തസ്യാ വ്രതപ്രഭാവേന കമലാഭിമുഖീ ഭവേത് .

ബ്രാഹ്മേ മുഹൂർത്തേ ചോത്ഥായ സംസ്മൃത്യ പുരുഷോത്തമമ് 7.

സ്നാത്വാ ചൈവ വിധാനേന നിയമം കാരയേദ്വ്രതീ .
ഗൃഹേ ത്വേകഗുണം ജാപ്യം നദ്യാം തു ദ്വിഗുണം സ്മൃതമ് 8.
ഗവാം ഗോഷ്ഠേ സഹസ്രോർധ്വമഗ്ന്യാഗാരേ ശതാന്വിതമ് .
ശിവക്ഷേത്രേഷു തീർഥേഷു ദേവതാനാം ച സന്നിധൗ 9.
ലക്ഷം തുലസ്യാഃ സാംനിധ്യേ ഹ്യനംതം വിഷ്ണുസന്നിധൗ .
അവംത്യാമഭവത്കശ്ചിച്ഛിവശർമാ ദ്വിജോത്തമഃ 10.
തസ്യാത്മജാസ്തു പംചാസൻകനിഷ്ഠോ ദോഷവാനഭൂത് .
തദാ പിത്രാ പരിത്യക്തസ്ത്യക്തഃ സ്വജനബാംധവൈഃ 11.
കുകർമണഃ പ്രഭാവേന ഗതോ ദൂരതരം വനമ് .
ഏകദാ ദൈവയോഗേന തീർഥരാജം സമാഗതഃ 12.
ക്ഷുത്ക്ഷാമോ ദീനവദനസ്ത്രിവേണ്യാം സ്നാനമാചരത് .
മുനീനാമാശ്രമാംസ്തത്ര വിചിന്വൻക്ഷുധയാർദിതഃ13.
ഹരിമിത്രമുനേസ്തത്ര ദദർശാശ്രമമുത്തമമ് .
പുരുഷോത്തമമാസേ വൈ ജനാനാം ച സമാഗമേ 14.
തത്രാശ്രമേ കഥയതാം കഥാം കല്മഷനാശിനീമ് .
ബ്രാഹ്മണാനാം മുഖാത്തേന ശ്രദ്ധയാ കമലാ ശ്രുതാ 15.
ഏകാദശീ പുണ്യതമാ ഭുക്തിമുക്തിപ്രദായിനീ .
ജയശർമാ വിധാനേന ശ്രുത്വേമാം കമലാ തിഥിമ് 16.
ഏകാദശീപുണ്യതമാ ഭുക്തിമുക്തിപ്രദായിനീ .
വ്രതം കൃതം ച തൈഃ സാർദ്ധം സ്ഥിത്വാ ശൂന്യാലയേ തദാ 17.
നിശീഥേ സമനുപ്രാപ്തേ ലക്ഷ്മീസ്തത്ര സമാഗതാ .
വരം ദദാമി ഭോ വിപ്ര കമലായാഃ പ്രഭാവതഃ 18.
ജയശർമോവാച -
കാ ത്വം കസ്യാസി രംഭോരു പ്രസന്നാ ച കഥം മമ .
ഇംദ്രാണീ സുരനാഥസ്യ ഭവാനീ ശംകരസ്യ വാ 19.
ഗംധർവീ കിന്നരീ വാഥ വധൂർവാ ചംദ്രസൂര്യയോഃ .

ത്വത്സദൃക്ഷാ ന ദൃഷ്ടാ ച ന ശ്രുതാ ച ശുഭാനനേ 20.

ലക്ഷ്മീരുവാച-

പ്രസന്നാ സാംപ്രതം ജാതാ വൈകുംഠാദഹമാഗതാ .

പ്രേരിതാ ദേവദേവേന കമലായാഃ പ്രഭാവതഃ 21.

പുരുഷോത്തമമാസസ്യ യാ പക്ഷേ പ്രഥമേ ഭവേത് .

തസ്യാ വ്രതം ത്വയാ ചീർണം പ്രയാഗേ മുനിസംനിധൗ 22.

വ്രതസ്യാസ്യ പ്രഭാവേന വശഗാഹം ന സംശയഃ .

തവവംശേ ഭവിഷ്യംതി മാനവാ ദ്വിജസത്തമ 23.

മത്പ്രസാദാദവാപ്സ്യംതി സത്യം തേ വ്യാഹൃതം മയാ .

ബ്രാഹ്മണ ഉവാച-

പ്രസന്നാ യദി മേ പദ്മേ വ്രതം വിസ്തരതോ വദ 24.

യത്കഥാസു പ്രവർതംതേ സാധവോ യേ ജനാ ദ്വിജാഃ .

ലക്ഷ്മീരുവാച-

ശ്രോതൄണാം പരമം ശ്രാവ്യം പവിത്രാണാമനുത്തമമ് 25.

ദുഃസ്വപ്നനാശനം പുണ്യം ശ്രോതവ്യം യത്നതസ്തതഃ .

ഉത്തമഃ ശ്രദ്ധയാ യുക്തഃ ശ്ലോകം ശ്ലോകാർദ്ധമേവ വാ 26.

പഠിത്വാ മുച്യതേ സദ്യോ മഹാപാതകകോടിഭിഃ .

മാസാനാം പരമോ മാസഃ പക്ഷിണാം ഗരുഡോ യഥാ 27.

നദീനാം ച യഥാ ഗംഗാ തിഥീനാം ദ്വാദശീ തിഥിഃ .

അദ്യാപി നിർജരാഃ സർവേ ഭാരതേ ജന്മലിപ്സവഃ 28.

തമർചയംതി വിവിധാ നാരായണമനാമയമ് .

യേ യജംതി സദാ ഭക്ത്യാ ദേവം നാരായണം പ്രഭുമ് 29.

താനർചയംതി സതതം ബ്രഹ്മാദ്യാ ദേവതാഗണാഃ .

യേഽപി നാമപരാ യേ ച ഹരികീർത്തനതത്പരാഃ 30.

ഹരിപൂജാപരാ യേ ച തേ കൃതാർഥാഃ കലൗ യുഗേഃ .

ശുക്ലേ വാ യദി വാ കൃഷ്ണേ ഭവേദേകാദശീ ദ്വയമ് 31.

ഗൃഹസ്ഥാനാം ഭവേത്പൂർവാ യതീനാമുത്തരാ സ്മൃതാ .

ഏകാദശീ ദ്വാദശീ ച രാത്രിശേഷേ ത്രയോദശീ .

തത്ര ക്രതുശതം പുണ്യം ത്രയോദശ്യാം തു പാരണേ 32.

ഏകാദശ്യാം നിരാഹാരഃ സ്ഥിത്വാഹമപരേഽഹനി .

ഭോക്ഷ്യാമി പുംഡരീകാക്ഷ ശരണം മേ ഭവാച്യുത 33.

അമും മംത്രം സമുച്ചാര്യ ദേവദേവസ്യ ചക്രിണഃ .

ഭക്തിഭാവേന തുഷ്ടാത്മാ ഉപവാസം സമാചരേത് 34.

കുര്യാദ്ദേവസ്യ പുരതോ ജാഗരം നിയതോ വ്രതീ .

ഗീതൈർവാദ്യൈശ്ച നൃത്യൈശ്ച പുരാണപഠനാദിഭിഃ 35.

തതഃ പ്രാതഃ സമുത്ഥായ ദ്വാദശീദിവസേ വ്രതീ .

സ്നാത്വാ വിഷ്ണും സമഭ്യർച്യ വിധിവത്പ്രയതേംദ്രിയഃ 36.

പംചാമൃതേന സംസ്നാപ്യ ഏകാദശ്യാം ജനാർദനഃ .

ദ്വാദശ്യാം ച പയഃസ്നാനാദ്ധരേഃ സാരൂപ്യമശ്നുതേ 37.

അജ്ഞാനതിമിരാംധസ്യ വ്രതേനാനേന കേശവ .

പ്രസീദ സന്മുഖോ ഭൂത്വാ ജ്ഞാനദൃഷ്ടിപ്രദോ ഭവ 38.

ഏവം വിജ്ഞാപ്യ ദേവേശം ദേവദേവം ഗദാധരമ് .

ബ്രാഹ്മണാൻഭോജയേദ്ഭക്ത്യാ തേഭ്യോ ദദ്യാച്ച ദക്ഷിണാമ് 39.

തതഃ സ്വബംധുഭിഃ സാർദ്ധം നാരായണപരായണഃ .

കൃത്വാ പംചമഹായജ്ഞാൻസ്വയം ഭുംജീത വാഗ്യതഃ 40.

ഏവം യഃ പ്രയതഃ കുര്യാത്പുണ്യമേകാദശീവ്രതമ് .

സ യാതി വിഷ്ണുഭവനം പുനരാവൃത്തിദുർല്ലഭമ് 41.

ഇത്യുക്ത്വാ കമലാ തസ്മൈ വരം ദത്ത്വാ തിരോദധേ .

സോഽപി വിപ്രോ ധനീ ഭൂത്വാ പിതുർഗേഹം സമാഗതഃ 42.

ശ്രീകൃഷ്ണ ഉവാച-

ഏവം യഃ കുരുതേ രാജൻകമലാവ്രതമുത്തമമ് .

ശൃണുയാദ്വാസരേ വിഷ്ണോഃ സർവപാപൈഃ പ്രമുച്യതേ 43.

ഇതി ശ്രീപാദ്മേ മഹാപുരാണേ പംചപംചാശത്സാഹസ്ര്യാം സംഹിതായാമുത്തരഖംഡേ ഉമാപതിനാരദസംവാദേ പുരുഷോത്തമമാസസ്യ കൃഷ്ണാ കമലാനാമൈകാദശീനാമ ദ്വിഷഷ്ടിമോഽധ്യായഃ 62.
